

lanwerke bo tudi z drugimi avstrijskimi ministri, ki so podpirala zadnji puč.

Mussolinijevi ukrepi z vojsko in ministri. Ob priliki zadnjega puča hitlerjevcev v Avstriji je poslal Mussolini na avstrijsko mejo 50.000 mož. Italijanski diktator je po razgovoru z avstrijskim podkanclerjem Starhembergom umaknil na meji zbrane čete kot znak, da smatra sedanji položaj nove avstrijske vlade za dovolj trden in bo vlada kos popolnemu umirjenju puntarjev. — Mussolini je odredil, da morajo vsi ministri in podtajniki na letošnje orožne vaje, ki bodo koncem avgusta ter v začetku septembra in sicer v činu, ki ga imajo v vojski. Cilj te odredbe je: ohranitev dobre zveze med člani vlade in vodstvom vojske.

Z javnega odra in izza kulis Hitlerjeve Nemčije. Hitlerizem vlada Nemčijo poldrugo leto in v tej dobi je zatrli 1575 dnevnih časopisov in od 348 političnih tednikov je ostalo 217. Nemški in evniki so izhajali leta 1932 v skupni dnevni nakladi ene milijarde izvodov. Danes znaša skupna naklada 300 milijonov in je nazadovala za 700 milijonov izvodov. Od leta 1932 zaposlenih 19.200 urednikov je pod Hitlerjem ob kruh 14 tisoč. — Angleško časopisje je razkrilo, da maršal in predsednik Nemčije Hindenburg ni umrl dne 2. avgusta, kakor je bilo uradno sporočeno, ampak že 1. avgusta zvečer. Takrat je reševal Hitler z ministri vprašanje: kedo naj postane kancler, če bo on predsednik za Hindenburgom? Na kanclersko mesto sta hotela pruski ministrski predsednik Göring in propagandni minister dr. Göbbels. Prepis za novega kanclerja je presenetila vest, da je Hindenburg izdahnul. Hitler je izdal telefonični na-

log, da je za javnost in svet umrl Hindenburg še le dne 2. avgusta, ker čas med 1. in 2. avgustom je uporabil za to, da je pri na videz še živem predsedniku združil v svoji osebi predsedniško in kanclersko čast in sta se za slednjo morala obrisati Göring in dr. Göbbels.

Nemčija za Hitlerja. Pri plebiscitu za Hitlerjevo predsedniško in kanclersko čast in moč v nedeljo dne 19. t. m. je Nemčija po ogromni večini glasovala za Hitlerja. Udeležba pri plebiscitu je znašala skoraj 90%.

Poostritev položaja na Dalj. vzhodu. Položaj na Daljnem vzhodu med Japonsko in sovjetsko Rusijo postaja čedalje slabši in sicer ne samo zaradi vzhodnokitajske železnice, temveč zaradi aretacije 30 sovjetskih državljanih, ki so baje stregli tudi po življenju šefa japonskega vojnega odposlanstva, ki je vrhovni poveljnik japonskega orožništva v Mandžuriji. Mandžurska vlada je uradno sporočila, da so aretirani sovjetski državljani hoteli umoriti vse člane vlade in japonske svetovalce. Japonski vojaški poveljnik poroča razen tega, da ima v rokah dokaze, po katerih so ruski obmejni poveljniki izdali kitajskim vstašem, ki se gibljejo v bližini Niempla, nalog, da poženejo v zrak vse vlake na vzhodnokitajski železnici, da tako pokvarijo progo. Japonske vojaške oblasti pripravljajo proglašitev vojnega stanja nad vsem področjem vzhodno-kitajske železniške proge, da bi jo na ta način povsem pobasale v žep Japonske. Pogajanja o odkupu te proge med Rusi in Japonci so se razbila pred kratkem, zato se hočejo sedaj polastiti Japonci železnice na skrajno izzivalni način.

način radovali in zabavali. Hindenburg izraža krščansko željo: »Izročam svojo dušo Bogu in njegovi milosti.« Hitler pa ga po smrti pošilja v pogansko nebo!

Zdravniki kot spreobrnjenci. Dosti je danes na svetu materialistov = ljudi, ki verujejo samo materijo (tvar), ne verujejo pa v Boga ter zanikajo dušo. Tudi v zdravniškem stanu je število takih ljudi obilno. Niso pa vsi takšnega mišljenja. Med zdravniki je lepo število ljudi, ki verujejo v Boga ter priznavajo dušo. Precejšnje je tudi število takih, ki so se borili za spoznanje resnice ter potem, ko so spoznali resničnost katolicizma, se pridružili katoliški cerkvi. Povedano velja zlasti za ameriške Zedinjene države. Da navedemo samo nekaj zgledov, omenimo Tomaža Dwighta, ki je sprejel katoliško vero. Spadal je med najslovitejše ameriške anatome. Kot vseučiliški profesor je med drugimi tudi spisal knjigo »Misli katoliškega anatoma«. Sloveče je tudi ime ameriškega anatoma V. Hornerja, po čigar imenu je poimenovana neka mišica v očesnem sestavu. Ko je iz protestantizma prestopil v katolicizem, so protestantje začeli proti njemu veliko gonjo, ki pa ni mogla omajati njegovega katoliškega prepričanja. Znano je ime ameriškega zdravnika Horacija Storereja, ki slovi kot iznajditelj rokavic iz kavčuka, katere rabijo zdravniki pri operacijah in pri seciranju mrličev. Storer je bil židovske vere. Padel je v težko bolezen, ki je ni mogel ozdraviti. V mučnem svojem trpljenju je začel resnejše premišljevat o življenju in njegovem namenu. Spoznal je resnico, se dal krstiti ter postal katoličan. Vse dni svojega življenja je bil Bogu hvaležen, ker mu je dal resnico spoznati in je živel kot praktičen katoličan.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Dollfusova mati. Mati umorjenega avstrijskega kanclerja Dollfussa je preprosta nižje-avstrijska kmetica. Sama polna vere in poguma, je te lastnosti vcepila svojemu sinu, ki ga je vzgojila v strogo krščanskem duhu. Ko se je udeležila veličastnega pogreba svojega sina, je tudi sama bila deležna časti, ki se je skazovala sinu. Pri tej priliki je imel dunajski dopisnik pariškega lista »L'Intrasingeant« z njo razgovor, čigar glavne točke je sporočil svojemu listu. Iz razgovora je razvidno, da je hud udarec, ki ga ji je prizadela nasilna smrt sina, ni zadel nepripravljene. Novinarju je rekla to-le: »Ko je atentator Dertil v mesecu novembru preteklega leta izvršil napad na mojega sina, sem se za njega bala dan in noč. Nikdar nisem bila ponosna mati, marveč mati, ki se je bala in trepetala. Ni mi bilo do tega, da sem imela sina, ki je v Avstriji se povzpел do najvišjih mest. Hotela sem samo imeti srečnega sina. On pa ni nikdar poznal strahu. Bil je pogumen in poln zaupanja v Boga. Če je kaj podvzel, je rekel: »Pod pogojem, da se vse zgodi, kakor Bog hoče.« O razmerju do sina je rekla mati: »Verujte mi, moj sin je bil dober človek. Če je imel

kaj prostega časa, vedno je prišel k meni, da me obišče. Zadnjikrat sem z njim govorila na materinski dan. Potem sem ga samo še videla, ko je ležal na mrtvaškem odru v mestni hiši.«

Hindenburg kot kristjan. Maršal Hindenburg, državni predsednik Nemčije, ki je bil nedavno pokopan v veličastnem spomeniku nemške zmage nad Rusi v Tannenbergu, je bil globoko veren mož, ki se je držal svoje protestantovske vere. Pri pogrebni slovesnosti je imel protestantovski vojaški škof govor, v katerem je rekel o Hindenburgu: »Njegovo geslo je bilo: moli in delaj! Tega gesla se je vedno zvesto držal. O sebi in svojem življenju je pri neki priliki izjavil: Ničesar drugega nisem storil, kot da sem porabil talente in darove, ki mi jih je dal Bog, da ga častim in slavim njegovo božjo milost. Glede na svoj pogreb je odredil, da se moramo spominjati tistih, ki so padli za domovino. Kar se njega tiče, pa je rekel: Ne želim nobenih hvalo- in slavošpevov. Izročite in priporočite mojo dušo milosti božji.« Hindenburg je torej bil po mišljenju in življenju kristjan. Zato je prav čudno slišati in čitati, ako je njegov naslednik Adolf Hitler svoj pogrebni govor o Hindenburgu končal s temi besedami: »Mrtvi vojskovodja, pojdi v valhalo!« Valhala je bila pri starih poganskih Germanih (Nemcih) pogansko nebo, kjer so se na poganski

Druga gladovna stavka rudarjev.

V zadnji številki smo poročali, da je došlo do sporazuma med rudarji in Trboveljsko premogovno družbo z veljavo od 1. avgusta. Sklenjeni sporazum ni zadovoljil rudarjev, ki so se lotili letos v drugič gladovne stavke, ki je izbruhnila dne 11. avgusta. Rudarji so se podali v rove z izjavo, da ne bodo ne jedli in ne pili, dokler ne sprejme družba njihovih najnujnejših zahtev. O stavki je bil obveščen minister za rude g. dr. Ulmanski, ki se je pripeljal dne 13. avgusta v Ljubljano, kjer so pričela pri banški upravi pogajanja med zastopniki rudarjev in Trboveljske družbe. Družba je pristala na novo ureditev mezd, obvezala se je, da v dobi 9 mesecev ne bo odpuščala rudarjev in da bo poskušala povečati število delovnih dni. Dne 13. t. m. sklenjeni sporazum bi naj stopil v veljavo dne 1. septembra. Pogoji pobotanja so bili sporočeni v pondeljek dne 13. avgusta zvečer stavkujočim rudarjem v rove. Rudarji niso pristali na pogoje in so zahtevali podaljšanje roka, do kedaj naj traja dosedanje uslužbenško razmerje. Rudarji so ostali v rovih in pogajanja so se nadaljevala. Minister dr. Ulmanski se je ukvarjal s pogajanjem ves dan v torek dne 14. avgusta in kon-